



Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXVIII. De episcopis qui tunc prae caeteris insignes fuerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

C A P U T XXVIII.

*De Episcopis qui tunc praetuleris insignes
fuerunt.*

I nter quos maximè eminebant Fir-
milianus Cæsarea Cappadocum episcopus : Gregorius & Athenodorus fra-
tres, ecclesiarum apud Pontum episco-
pi : Helenus quoque Tarsi, & Nicomas
Iconii Antistites. Sed & Hymenæus
qui ecclesiam hierosolymitanam rege-
bat, & Theotecnus qui Cæsariensem il-
li finitimam administrabat. Maximus
præterea , qui Bostrensem ecclesiam
summa cum laude gubernavit. Sexcen-
tos quoque alios qui unà cum Presby-
teris & Diaconis eò confluxerunt , ne-
quaquam difficile fuerit recensere. Ve-
rū hi quos dixi , illustres præ ceteris
habebantur. Omnibus igitur vario tem-
pore diversimode ac fæpenumero in u-
num cocuntibus , multæ disputationes
& questiones in uno quoq; confessu agi-
tatae sunt ; cum hinc Samosatenis Pau-
lus dogmati sui novitatem oc cultare
ad hoc niteretur illinc sacerdotes hære-
sim illius & adversus Christum blasphemiam
denudare atque in medium pro-
ducere laborarent. Dum hæc aguntur,
Dionysius extremitum diem obiit , anno
Principatus Gallieni duodecimo , cum
Alexandriae episcopatum septemdeci-
mum annis obtinueret. In ejus locum
subrogatus est Maximus. At Gallienus
Imperio per quindecim continuos an-
nos administrato , Claudium successo-
rem reliquit. Qui cum biennium im-
peravisset , Aureliano deinceps tradi-
dit Principatum.

C A P H T . XXIX.

Qualiter Paulus convictus à Malchione Presbitero qui prius Sophista fuerat, abdicatus est.

Huc referit
Niceph.
l. 6. c. 28.

Huc refer Niceph. l. 6. c. 28. **H**ujus temporibus postrema Synodus innumerabilium ferè episcoporum congregata est: in qua auctor ille nefarij apud Antiochiam heres eos Paulus, convictus & ab omnibus manifestissimè deprehensus falsi dogmatis reus, ab universa quæ sub celo est ecclesia catholica eliminatus est. Præcipue vero illum coaguit, & latere cupientem confutavit Malchion quidam: vir disertissimus; quippe qui Sophisticæ apud Antiochiam scholæ prefuerat: & qui ob fidei

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ

Περὶ τῆς γνωστομέτρων διαφάνων Επίλεγον

Τούτων οἱ μάλισται διέπεπτον, Φίρμα
νὸς μὲν τὸ Καππαδοκῶν Καισαρέας,
πίστοπος θῆρας Γρηγόριος οὐ καὶ Αθηνόδος
ἀδελφοῖ, τῷ δὲ Ποντίου παρεχικῶν ποιῶν
καὶ ἐπὶ τέτοιοις Εὔλευσι τῆς εὐ Ταρσοῦ παρε-
χιας, καὶ Νικόμας τὸν Ικονίῳ δὲ μηνίαλλον
ἐν Γερεζέλυμοις ἐκκλησίας Υμέναιος, τὴν
όμορφα ταῦτης Καισαρέας Θεότεκνος Μη-
μοσ ἐπιστεφές τέτοιοις, τῷ δὲ Βόσφορῷ
ἀδελφῶν διακριπτῶν πήγετο. μικροὶ τε
λαζοὶ δὲν διπορῆσαι περί αὖτα περιεβούσῃ
διακόνοις, τῆς αὐλῆς ἐνεκεν αἵτιας εἰπεῖσθαι
ρημένη πόλει τηνικάδε συγκρετιβίας από-
ριθμόμενος αἷλλα τέτων γε οἱ μάλισται
Φανεῖς οἴδεντοσαν. πάντων διώκοντες
Φόρως καὶ πολλάκις ἐπὶ ταυτὸ σημειοτονο-
γοι ικεὶ Σηήποτεις καθ' ἔκαστην αὐκενοποτο-
νοδον. τῶν μὲν αὐμφιτὸν Σαμοσαῖα, ταῖς
ἐπεροδοξίαις ἐπικρύπτειν ἔτι καὶ ταῦχαλλον
διαγριψαμένων τῶν διπορημένων καὶ εἰς φο-
νερὸν ἄγειν τὴν αἴρεσιν καὶ τὴν εἰς Χρι-
στοῦ βλασφημίαν αὐτῷ, διὰ σπαθῆς ποιῶν
εἰπετώντες Διονύσιος τελευτᾶ, καὶ τοδι-
κατέντες τὸ Γαλλικά βασιλείας, τοσούτης
καὶ Αλεξανδρείαν Επισκοπῆς εἰπει-
πλακαίδενα διαδεχεται τὸν Μάζωνα
Γαλλιπότες ἐφ' ὅλοις ἐμαυτοῖς πειλειαί
τὴν δεχήνην κεκρεμπικότες, Κλαύδιος καὶ
διάδοχος. δεύτερον δὲ οὗτος διελθὼν ἔτος
Αὐρηλιανὸς μελαδίδωσι τὴν ἡγεμονίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ.

Οπως ὁ Παῦλος ἔλεγε εἰς ὑπὸ Μαλχίωνος την πάτερ
τοῦ αὐτού σεβομέρειαν, εἴτε καὶ πάνυ θεόν.

KΑΣ ὃν τελευταίας συγκρεπτιθεστο
στὸν ὄστρον Επισκόπων Σωμόδη, φασι
τεῖς καὶ τοὺς απάντων ἥδη Σαφεῖς κατε-
γνωμένις ἐτεροδοξίαν ὁ τῆς καὶ Αἰγαίου πε-
ρέσεως Δρέχηγος, της ιώδης τὸν εραστὸν οὐ-
θολικῆς ἐπιλογίας Διοκηρύνθεια. μάλισ-
τον δὲ αὐτὸν ἐνθύνεις Πτικρυπόμενον διπλέον
Μαλχίων. αὐτῷ τάτε ἀλλα λόγιον. καὶ οὐ-
φις ἦλι ἐπ' Αἰγαίου εἰληπτικῶν παιδῶν